

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਸਟਰੋਕ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭਟਕਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨੀ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਦੇ ਨਾਲ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੱਤ ਹੇਠ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਭਾਗ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦੀ ਚੰਗੀ ਭਾਵਨਾ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਖੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਬਦ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਦਭੁਤ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਵਹਾਰਕਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਏਕਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਐਮ.ਐਮ ਕੁਮਾਰ ਜੇ

ਦਲਬੀਰ ਕੌਰ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ/ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ

ਬਨਾਮ

ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ/ਮੁਦਈ

1999 ਦਾ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 5360

25 ਫਰਵਰੀ, 2002

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 — O.XXIII, R1.1(3), O.XIVR1.2 — ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਏ ਜਾਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ — ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਸੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਕ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ — ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ—ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮੁੱਦਾ—ਮੁਢਲੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ—ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ—O.XXIII R1.1(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। - ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਨਹੀਂ - ਨਾ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਅਸਫਲਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਪੂਰਣ ਸੱਟ ਵੱਜਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਸ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ .

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XXIII ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਅਧੀਨ, ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਲੋੜ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਧਾਰ ਹਨ।

ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਨੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਵਿਚਲੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਨਾ ਰੱਖ ਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲਾ ਆਧਾਰ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ

ਇਹ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ। ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਬਿੰਦੂ (ਬੀ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਤਰਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਉਚਿਤ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਆਰਡਰ XXIII ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਅਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਗੇ।

(ਪੈਰਾ 18, 19, 20 ਅਤੇ 21)

ਬੀਆਰ ਮਹਾਜਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ।

ਆਰ.ਕੇ.ਜੋਸ਼ੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬ ਤਲਬੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ.ਐਮ.ਕੁਮਾਰ, ਜੇ

(1) ਇਹ ਆਰਡਰ ਦੇ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ, 1999 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 586 ਅਤੇ 1999 ਦੀ 6210 ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਸੋਧਾਂ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਸੀਨੀਅਰ ਡਵੀਜ਼ਨ), ਸਿਵਲ ਅਜਨਾਲਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। 4 ਮਾਰਚ, 1999 ਦਾ ਨੰਬਰ 75। 1999 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 5860 ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 3(1) ਅਧੀਨ ਹੈ, 1908 (ਸੋਧ ਲਈ, 'ਕੋਡ') ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ--ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਸਰਾ ਹੁਕਮ ਜੋ ਕਿ ਦੂਜੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 14 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੈਜ਼ਿਊਡੀਕੇਟਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ।

(2) ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

(3) ਇੱਕ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਸੀ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਉਹ 7 ਮਈ, 1986 ਨੂੰ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਵਿਧਵਾ ਦਲਬੀਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਧੀ ਰੁਪਿੰਦਰਜੀਤ ਕੌਰ ਛੱਡ ਗਏ ਸਨ। ਪਿਛਲੀ ਪਤਨੀ ਤੋਂ ਦੋ ਬੱਚੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਪੁੱਤਰੀ ਰਾਜ ਕੌਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ। ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਧਵਾ ਦਲਬੀਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਪਤਨੀ ਤੋਂ ਲੜਕਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੂਟ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵੀ 14 ਦਸੰਬਰ 1996 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

(4) 26 ਫਰਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਕਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪੁੱਤਰੀ ਨੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 1997 ਦਾ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 65 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ 73 ਕਨਾਲ 3 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਮੁਦਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ 1986 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਰਾਸਤ 'ਚ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਵੈ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। 25 ਮਾਰਚ, 1998 ਨੂੰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣੀ ਕਿ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ 41 ਕਨਾਲ 9 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ, ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਦਲਬੀਰ ਕੌਰ 20 ਕਨਾਲ 14.5 ਦੀ ਮਾਲਕ ਹੋਵੇਗੀ। ਮਰਲੇ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਜਗੀਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਕਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਪੁੱਤਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਵੀ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਪੁੱਤਰੀ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਬਿਆਨ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ 1998 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਗੁਰਬਚਨ ਵੱਲੋਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਿੰਘ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਚੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1998 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਾਊਂਟਰ ਕਲੇਮ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਪੁੱਤਰੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਮਿਤੀ 25 ਮਾਰਚ, 1998 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਕਾਪੀ। ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਮਿਤੀ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1998 ਅਤੇ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1998 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ।

(5) ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਧੀ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਪਤਨੀ ਈਜ ਕੌਰ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਪਤਨੀ ਇਪਿੰਦਰ ਜੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਧੀ ਵੱਲੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ 1997 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 233 ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 25 ਮਾਰਚ, 1998 ਨੂੰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਅਨੁਬੰਧ P. 5 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਨੁਬੰਧ P.6 ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਕਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਪੁੱਤਰੀ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ 1999 ਦਾ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 75 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 73 ਕਨਾਲ 3 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰ: 13 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਗਲਤ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸੱਚ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੱਥ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲੜਦਿਆਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ-

ਜਵਾਬਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 11 ਜੂਨ, 1999 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

(7) ਰੈਜ਼ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਬਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(8) ਉਸ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 3(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਾਰਵਾਈ

(9) ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 14 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ-ਪੀਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ.

“ਪੱਖਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਕੇਸ ਫਾਈਲ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁੱਦਾ ਨੰ. 5 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰ. 2 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅੰਕ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਮੁੱਢਲਾ ਮੁੱਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅੰਕ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਦੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਮੁਦਈ/ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਲਈ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਖੁਦ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰ: 65/97 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਿਤੀ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1998 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1998 ਦੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰ. 3 ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ/ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1997 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰ. 65 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ 1998 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ/ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਆਂਦਾਇਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਮ ਮਿਤੀ ਦੇ ਮੇਰੇ ਵੱਖਰੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁਦਈ/ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ

ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਗਲਤੀਆਂ, ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ। 1000 ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਬੇਅਸਰ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ:

(Sd) . . .

ਐਡਲ. ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਸ਼੍ਰੀ. ਡਿਵੀ.)
ਅਜਨਾਲਾ, 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1999

(10) ਦੂਸਰੀ ਅਰਜ਼ੀ 1 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਧੀਕ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

“ਪੱਖਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਕੇਸ ਫਾਈਲ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ/ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ 23 ਨਿਯਮ 3(1) ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਆਰਡਰ 6 ਨਿਯਮ 17 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ ਇਸ ਸਕੋਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਹੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ। ਪਰ ਇਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਵਿਚਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਗਲਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਤੱਤ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਮੈਸਰਜ਼ ਐਸ ਕੇ ਨਗੂਲੂ ਕੋਡ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਬੈਂਕ, 1995ISJ (ਬੈਂਕਿੰਗ)

504, ਅੰਦਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਮੈਸਰਜ਼ ਸ਼ਾ ਵਿਨਵਿਨਚੰਦ ਹੋਸਟੀਮਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ. ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, 1995 (1) ਸੀਪੀਸੀ ਪੰਨਾ 339

ਕਰਨਾਟਕ, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 3(1) ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਰਡਰ 23 ਰੂਲ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੇ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 3(1) ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਤਕਾਲ ਦਰਖਾਸਤ ਭੇਜੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਤੱਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਧਾਰਾ ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਤਤਕਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਅੰਕ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਆਧਾਰ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਲਏ ਗਏ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਖਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਇਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਦਾ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਾਲੇ ਕਈ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਮੁਦਈ/ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹੀ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜੋ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇ। ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ *ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਾਬੂ ਸਿੰਘ* (1985-2) 88 ਪੀਐਲਆਰ ਪੰਨਾ 609 *ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜ਼ਿੰਦ ਬਨਾਮ ਸੁਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ* 1989 (1) ਆਰਆਰਆਰ ਪੰਨਾ 165 (ਪੰਜਾਬ) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ

ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ, *ਘਨਾਇਆ ਲਾਈ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਬਨਾਮ ਨਾਥੂ*, 1990(1) ਆਰਆਰਆਰ ਪੰਨਾ 10 (ਪੰਜਾਬ), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਹੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ ਹੈ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਕੇ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਦਲੀਲ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਹ ਨਿਯਮ ਤਤਕਾਲ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ/ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤਰੁੱਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੋਧ ਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਤਾਜ਼ਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1 ਸੀਪੀਸੀ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 6 ਨਿਯਮ 17 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਪੁਰਾਣੀ. ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰ. 65/97 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਿਤੀ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1998 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵੇ ਰਾਹੀਂ 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1986 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1986 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਤਤਕਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਹ ਗਲਤੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿਚ ਤਕਨੀਕੀ ਨੁਕਸ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਕੇ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚਲੀਆਂ ਤਰੁੱਟੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਲੈ ਕੇ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਕਰਕੇ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤਾਂ ਜੋ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਨੁਕਸਾਂ ਕਾਰਨ ਫੇਲ੍ਹ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਨੁਕਸ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ/ਬਿਨੈਕਾਰ ਤਰੁੱਟੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦਲੀਲਾਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ/ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਧਾਰ ਹਨ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ। *ਭਾਗ ਮਾਈ ਬਨਾਮ* ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ

ਰਾਜ। ਮਾਸਟਰ ਖੇਮ ਚੰਦ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1961, ਪੰਜਾਬ, ਪੰਨਾ 421, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਧਾਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਨਿਯਮ 1(2), ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 23 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਬਿਨੈਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਆਧਾਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਡਰ 23 ਨਿਯਮ 1(2)(a) CPC ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਨੁਕਸ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਇਹ (ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ) 1978 ਪੀ ਐਲ ਕੇ ਜੇ ਪੰਨਾ 9 ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਅਬੋਏ ਚਰਚਾ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ "ਉਪਰੋਕਤ" ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੁਦਈ/ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਨੁਕਸ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਧਾਰ ਵੀ ਹਨ। ਦੁਬਾਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ

ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਵਕੀਲ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਚਲੀਆਂ ਤਰੁੱਟੀਆਂ, ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੁਦਈ/ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ 1000 ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

(11) ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਆਰ ਮਹਾਜਨ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ/ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਕੇ. ਜੋਸ਼ੀ, ਮੁਦਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(12) ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਣਕਾਰ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਵਧੀਕ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਢਲੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿਚ ਵੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਪੱਖੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿਚ ਖਤਮ

ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੀਸਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(13) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਕੇ. ਜੋਸ਼ੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਅਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਅਰਥ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਹਤ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(14) ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 1 ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੇਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਰਸਮੀ ਹਨ। ਅੱਖਰ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1999 ਦੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

“(a) ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

(ਬੀ) ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 65/1997 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਦੀਵਾਨੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੱਜ ਮਿਤੀ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1998 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਨੇ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1986 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਭੁੱਲ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਨੁਕਸ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੋਧ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੇਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ।

(15) ਤਰਕ ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬਿੰਦੂ (ਏ) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਸੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਅਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁਦਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਤਾਜ਼ਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਤਰ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ

ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਹੁਕਮ XXIII ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

ਕਿਸੇ ਵੀ *Switathe* ਦਾ ਉਦੇਸ਼

1. (1)

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿਖੇ, ਮੁਦਈ

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਆਪਣਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਛੱਡ ਦੇਵੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਨਾਬਾਲਗ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਆਰਡਰ XXXII ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਤੋਂ 14 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(3) ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ, -

- (a) ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ
- (b) ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਆਧਾਰ ਹਨ।

ਇਹ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ-ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। "

(1C) ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਹੁਕਮ XXIII ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਅਧੀਨ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਧਾਰ ਹਨ। *ਮੈਸਰਜ਼ ਹੁਲਾਸ ਰਾਏ ਬੈਂਜ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਫਰੀਮ ਕੋਬੀ ਬਾਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (1)* ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਜ਼ੇ ਸੂਟ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

"ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ, ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਇਸਨੂੰ 5 ਮਈ, 1953 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਸਨ।

ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਮੁਢਲੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਡਰ 23, ਨਿਯਮ 1, ਉਪ-ਨਿਯਮ (1), ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਸੀ.ਓ.ਐੱਫ. ਨਿਯਮ, ਮੁਦਈ ਅਜਿਹੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ £1 ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਅਵਾਰਡ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

(17) ਅਮਲਗਾਮੇਟਿਡ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕੁਤੁਬੁਦੀਨ ਰਾਜੇਸਾਹਿਬ ਚੰਚਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਮੈਸੂਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਸੂਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰੇ 12 ਅਤੇ 13 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ, ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:-

“12. ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਲਏ ਜਾਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕੋ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸੀ ਅਤੇ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਪੂਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਆਰਡਰ XXIII ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੁਝ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੁਦਈ ਉਹਨਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ (2) ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ, ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾੜੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੋਣ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੁਕਾਵਟ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਲਈ, ਉਪ-

ਨਿਯਮ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪੂਰਨ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਆਇਤ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ ਅਜਿਹੀ ਰਿਆਇਤ ਦੇਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ ਜੋ ਮਨਜ਼ੂਰ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।

13. ਜੇਕਰ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਹਾਲਾਤ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕਿਸੇ ਦਰਖਾਸਤ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਸਤਵਿਕ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਹੁਕਮ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾੜੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਅਯੋਗ, ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨਾ ਸਿਰਫ ਨਵੇਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਅਜਿਹੀ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵੀ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ, ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(18) ਮੈਸਰਜ਼ ਦੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਕੇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਐਮਲਗਾਮੇਟਿਡ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਮੈਸੂਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਲਾਸ ਰਾਏ ਬੈਂਚ ਨਾਥ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿਸਿਲ ਜੱਜ ਨੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰੱਖ ਕੇ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XXIII ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦਾ 1) ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3)। ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਆਧਾਰ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। *ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ)* ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੇ ਹੁਕਮ XXIII ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, *ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਜੀਂਦ (ਸੁਪਰਾ)* ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XXIII ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪ ਨਿਯਮ (1) 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਹੈ।

(19) ਫਿਰ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਲਾਤ ਮੁਦਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ - ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਮੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਆਰਡਰ XXIII। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਬਿੰਦੂ (ਬੀ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਤਰਕ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਦੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਚਿਤ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰ: 65/1997 ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 20.4.1998 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਨੇ 10-4-1986 ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਭੁੱਲ ਆਰਡਰ XXIII ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪ ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਨੁਕਸ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ, ਛਿੱਦੋ ਬਨਾਮ *ਮੇਲਾ ਸਿੰਘ*, (3) *ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)*; *ਭਾਗ ਮੱਲ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਅਤੇ *ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਨਿਹਾਲ ਕੌਰ ਆਦਿ*, (4)। ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਮੀਨੀ (ਅ) ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਤਰਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(20) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬੇਨਿਯਮੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ।

(21) ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਉਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਗੇ ਜੇਕਰ

(3) ILR (1967) ਪੀ.ਬੀ. & Hy. 6

(4) 1975 ਸੀ ਐਲ ਜੇ 719

ਕੋਈ ਵੀ ਤਾਜ਼ਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਪ੍ਰੋਮ ਬਖਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਧਰਮ ਦੇਵ (5) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

1976 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਹੁਕਮ ਤਾਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕੇ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

(22) ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ (ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਤੇ ਬੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

ਮੇਜਰ ਐਸ.ਐਸ.ਖਾਨਾ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਿਗੇਡੀਅਰ. ਐਫਜੇ ਵਿੱਲੋ, ਏਆਈਆਰ 1964 ਐਸਸੀ 497: 1964(4) ਐਸਸੀਆਰ 409) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 115 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪ ਭਾਗ (1) ਵਿੱਚ "ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ" ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਮੀਕਰਨ ਕੇਸ ਵਿਆਪਕ ਆਯਾਤ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਦੀਵਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 'ਕੇਸ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਪਾਬੰਦੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 115 ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਹੁਕਮ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ, ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 115 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ

(5) 2002 (1) ਆਰਸੀਆਰ (ਸਿਵਲ) 610

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਦਲ ਜਾਂ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ (1) ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ, (ii) ਉਕਤ

ਹੁਕਮ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ ਜਾਂ ਉਸ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨਾ ਪੂਰਤੀਯੋਗ ਸੱਟ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਲਜ (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ।

ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਵਾਲ ਵਿਚਲਾ ਹੁਕਮ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਨਾ ਪੂਰਤੀਯੋਗ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਇਹ ਲਗਭਗ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਜਾਂ ਨਾ ਪੂਰਤੀਯੋਗ ਸੱਟ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਗੱਲਬਾਤ ਸੰਭਵ ਹੈ ਭਾਵ ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਦਾ ਘਾਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਗੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਧਿਰ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸੋਧ, ਜੋ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਹੋਵੇ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਜਾਂ ਨਾ ਪੂਰਤੀਯੋਗ ਸੱਟ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(23) ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।

ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਜੇਕਰ ਖੜ੍ਹਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਪੂਰਣ ਸੱਟ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(24) ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਹੇਗਾ।

(25) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1999 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ

ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਐਮ. ਐਮ ਕੁਮਾਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ

ਜਗਦੀਸ਼ ਚੰਦ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਡਾ. ਰਾਜਿੰਦਰ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ

ਸੀ.ਆਰ. 2000 ਦਾ 2570 ਨੰਬਰ

20 ਮਾਰਚ, 2002

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908 -ਐਸ. 151, 152, 153, ਅਤੇ 153-ਏ — ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੱਡੇ ਦਾ ਮੁਦਲਾ ਫਰਮਾਨ—ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ —ਕੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸੋਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਆਪਣੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਧ ਕਰਨਾ — ਹੋਲਡ, ਨਹੀਂ — ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਹਨ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰਥਿਕ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਆਯੋਜਤ, ਜੋ ਕਿ ਐਡੀ. ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ 15 ਮਈ, 1999 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਠੋਸ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਜਵਾਬਕਾਰ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਇਸ ਵਿੱਚ 7 ਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 5 ਵਜੋਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਵਧੀਕ. ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ 15 ਮਈ, 1999 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਪਹੁੰਚੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਖੋਜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਿਆਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਧੀਨ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਈਸ਼ਵਰਜੋਤ ਕੌਰ